

Jacques Lecoq

Ciało poetyckie

tlum. Magdalena Hasiuk-Świerbińska

Institut im. Jerzego Grotowskiego

Wrocław 2011

Jacques Lecoq, twórca Szkoły Mimu i Teatru (obecnie L'École Internationale de Théâtre Jacques Lecoq), napisał książkę, która może być podręcznikiem do nauki teatru – polskie wydanie zostało zrecenzowane i zakwalifikowane jako podręcznik akademicki.

Lecoq operuje terminologią, którą wypracował podczas praktyki („zamówienia”, „poszukiwania”, „analiza ruchu” itd.). Reżyser dokładnie objaśnia te pojęcia, dzięki czemu książka nie jest manifestem, lecz wypowiedzią na temat pedagogiki i twórczości (drugi rozdział podzielony na trzy części odpowiada na przykład trzem „osiom pracy” dla uczniów pierwszego roku: improwizacji, analizie ruchów i twórczości własnej). Pokazuje też wartość szkoły jako „laboratorium” – miejsca, gdzie „pojawia się zawsze pewna podwodna idea”. Lecoq zajmuje język gestów, sposoby ludzkiej ekspresji teatralnej. Celem jego pracy było pisanie ciałem. Doświadczenie człowieka podzielił na następujące kategorie (a tym samym rodzaje ekspresji): melodramat, komedia dell'arte, błazny, tragedia, klaun, variété.

Książka przedstawia spójną koncepcję funkcjonowania ciała, ludzkiej ekspresji w nim się przejawiającej oraz transformacji ciała w znak teatralny. Lecoq rozpoczyna od mima, przypominając, że wszelka sztuka, a zwłaszcza teatralna, jest mimetyczna.

Paweł Stangret